

Ple de les Corts Valencianes realitzat el dia 17 de gener de 2019. Comença la sessió a les 10 hores i 5 minuts. Presideix el president de les Corts Valencianes, senyor Enric Morera i Català. Sessió plenària número 90. Segona reunió.

El senyor president:

Continuem la sessió de ple, la primera de l'any.

Donem la benvinguda, membres del Consell, president, vicepresidenta, honorables consellers, a la sessió de ple número 90 de la present legislatura.

Es reprén la sessió. *(El senyor president colpeja amb la maceta)*

Passem al punt nové, que és la compareixença del president del Consell per a respondre les preguntes d'interès general per a la Comunitat Valenciana.

Coneixen vostés el procediment. Està marca en l'article 169 del nostre reglament.

I sense més dilació, done la paraula a la síndica del Grup Parlamentari Popular, Isabel Bonig. Quan vosté vullga.

L'escoltarem amb silenci...

Compareixença del president del Consell, senyor Ximo Puig i Ferrer, per a respondre les preguntes d'interès general per a la Comunitat Valenciana formulades pels grups parlamentaris (RE números 120.895, 120.896, 120.897 i 120.898)

La senyora Bonig Trigueros:

Gràcies, senyor president.

Molt honorable president.

Vicepresidenta.

Membres del Consell.

En primer lugar, presidente, señor Puig, le quiero felicitar porque ha exportado usted el modelo del *Titanic*, que en los presupuestos generales son ingresos *ficticios* y después una subida masiva de impuestos, gran parte en chiringuitos y en enchufados.

Pero mire, señor Puig, ¿dónde quedaron los problemas de la agenda valenciana, las reivindicaciones, el cambio de modelo de financiación, aquello que había que cambiar urgentemente para que fuese posible ejercer nuestras competencias, el autogobierno, para que no hubiese ciudadanos de primera y de segunda según el territorio?

¿Dónde quedaron aquellas palabras en abril del 2018 del señor Sánchez aquí en Valencia que dijo que Rajoy no tenía

voluntad política ni liderazgo para cambiar el modelo de financiación, que usted le exigía al señor Rajoy el cambio de modelo de financiación?

O en diciembre del 2017, donde decía que tenía el apoyo de los socialistas del PSOE para cambiar inmediatamente, si llegaban al gobierno, el modelo de financiación.

Este lunes sabíamos –*El País* no es sospechoso– que el señor Sánchez renuncia a cambiar en esta legislatura el modelo de financiación.

Y, señor Puig, usted debe ser, antes que socialista, presidente de la Generalitat valenciana y debe reclamarle con la misma contundencia que le reclamaba al señor Rajoy. *(Aplaudiments)* Porque si no, señor presidente, señor Puig, entenderemos que habrá sido usted..., ha hecho demagogia durante todo este tiempo. O lo que es peor, que usted ha engañado a los valencianos.

Porque, mire, siempre que gobierna el Partido Socialista se merma los intereses de los valencianos, en el agua, y después con Zapatero, con un modelo de financiación que se hizo en el 2009 para beneficiar a los catalanes, a los nacionalistas. Y ahora el señor Sánchez los ha entregado a los golpistas.

Por eso le pregunto: ¿cómo valora la situación nacional?

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora Bonig.

Li respondrà el president del Consell, al qual donem la paraula per a respondre a la pregunta formulada.

El senyor president del Consell:

Molt bon dia, senyories.

Molt bon dia, president.

Senyora Bonig.

La situació política en general, que és allò que al·ludix la seua pregunta, és manifestament millorable.

Millorable a Espanya, millorable a Europa i, què li vaig a dir, al món.

Ací a la Comunitat Valenciana, on residix la responsabilitat del govern que m'honore en presidir i que vosté dignament avui ve ací a fiscalitzar –en esta sessió de control, per cert, de control al govern valencià–, la situació ha avançat ben positivament.

En este mandat s'ha normalitzat la situació política de la Comunitat Valenciana fugint de la corrupció, encara que alguna cosa encara queda i l'autoritarisme per a arribar a un espai d'estabilitat, honradesa i diàleg.

Eixe és l'èxit d'una societat democràtica que valora la convivència com l'actiu més gran i més preat.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

Síndica del Grup Popular, per a acabar de formular la pregunta.

La senyora Bonig Trigueros:

Gràcies.

Mire, señor Puig, hace unas décadas probablemente habría asuntos en los que el Partido Popular y el PSOE estaríamos de acuerdo y pactaríamos.

Pactaríamos en la unidad de la nación española, en la defensa del régimen constitucional y la Constitución del 1978, en la política antiterrorista y en las políticas europeas. Pero me da la sensación que ustedes se quedaron anclados –el PSOE– el 1 de octubre.

Y, mire, me va a permitir que ceda todo el protagonismo de mi intervención a dos ilustres socialistas que aun guardan cordura.

Mire, a mí jamás me han dolido prendas en reconocer gente valiosa que defiende ideas aunque sean distintas a las mías. Y lo hago con cierta envidia porque no son... mi presidente, el presidente de todos los valencianos.

Le hablo de la cena de la vergüenza. Le hablo del señor Juan Carlos Rodríguez Ibarra, que dijo que el hijo de Fernando Múgica asesinado por ETA ha pedido la baja en el PSOE después de ver esa cena. ¿Quién no haría lo mismo si viera a la secretaria general de los socialistas brindar con un exmiembro de la banda terrorista?

¿Quién no sentiría un profundo dolor al contemplar esa fotografía en la que se ve una pareja formada por un representante de un viejo partido democrático y el representante de otro partido refundado sobre las cenizas de los 1.000 asesinados por la banda terrorista ETA?

«Lo que resulta difícil –decía Ibarra– de imaginar es lo que pasaba por la cabeza de la secretaria general de los socialistas vascos. ¿Pensó en Fernando Múgica? ¿Pensó en Fernando Buesa? ¿Pensó en Enrique Casas? ¿Quizá en Ernest Lluch o en Isaías Carrasco? Si hubiese pensado en ellos, habría recordado que fueron militantes del Partido Socialista, que fueron sus compañeros y que fueron asesinados por los compañeros de Otegi. Asesinados por defender las ideas que han hecho posible que el Partido Socialista siga vivo hoy en el País Vasco y que ella sea la secretaria general». *(Aplaudiments)*

Pero es más, dijo: «Tampoco encuentro motivo alguno que anime a los dirigentes de mi partido federal y regional, a los

barones, a mantener un silencio atronador ante semejante ofensa».

Y el otro socialista con cordura, el señor Lambán, el presidente de Aragón: «El cáncer del separatismo catalán no se combate pactando. Se defiende la unidad de España con la Constitución. Frente al cáncer del separatismo catalán, se combate no pactando y dialogando, sino con la ley, la Constitución y, sobre todo, con la verdad». *(Aplaudiments)* ;Qué lástima!

Señor Puig, ¿con quién nos quedamos? ¿Con la cordura de Lambán y el señor Rodríguez Ibarra? ¿O con el PSOE de la tibieza y el diálogo del señor Zapatero, Sánchez y de usted? Que aquí los tendrá.

Mire, señor Puig, contésteme una pregunta: el *Falcon*, la Moncloa, las vacaciones de nuevo rico, ¿de verdad que son causas suficientes para traicionar la memoria y los sentimientos de tantos españoles y socialistas que dieron su libertad y su vida por la defensa de la España constitucional? *(Aplaudiments)*

Mire, ¿es ético o estético pactar con separatistas, con golpistas, con los amigos de ETA y con la extrema, extrema izquierda? ¿Es ético, estético? Para mí, no, señor Puig. Para mí, no. El PP nunca irá de mano de golpistas, separatistas y de terroristas. *(Aplaudiments)*

Y usted, señor Puig, ¿de lado de quién está?

Muchas gracias.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora Bonig, síndica del Grup Popular.

Li contestarà el president del Consell a la pregunta formulada.

President, quan...

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Senyora Bonig... la veritat és que em costa... em costa molt no contestar-li com se mereix la seua intervenció, ¿sap? Perquè si joestic ací en política avui, entre altres coses, és perquè un dia Ernest Lluch em va animar a participar en política. *(Aplaudiments)*

Per tant, la utilització permanent que ha fet el Partit Popular del terrorisme és «terrible». És terrible. Ha estat terrible. *(Aplaudiments)*

El pacte antiterrorista fou signat quan el Partit Socialista estava en l'oposició. I jo no vaig a fer ací partidisme, ni vaig a dir qui són els que ho han fet bé o ho han fet mal. Però, de veritat, un poc de sensibilitat per les víctimes.

Hi han víctimes que avui estan... *(Remors)*

El senyor president:

¡Senyories, per favor! ¡Demane silenci i respecte per a escoltar la resposta, com ha tingut la síndica del Grup Popular!

Disculpe la interrupció, president.

El senyor president del Consell:

Jo l'únic que els demane és un respecte a les víctimes i a la dignitat de tots aquells que han lluitat contra el terrorisme. *(Aplaudiments)*

Ara bé, jo entenc que vosté avui no vullga parlar ací del que ha estat la situació política més recent d'Espanya, que és l'aprovació inicial per part del govern dels pressupostos. Perquè, clar, ¿com va a vindre vosté ací a parlar dels pressupostos? Si ara diu que són inassumibles. I l'any passat, amb 450 milions menys, dien que «eran justos» per a la Comunitat Valenciana. *(Aplaudiments)*

Anem a vore, jo entenc que puguen haver-hi posicions diverses respecte als pressupostos, només faltaria. Però, clar, ¿que vostés vinguen ací a dir ara que estos pressupostos són uns pressupostos que són negatius per a la Comunitat Valenciana? Si en dos anys han pujat de 119 al 240 per habitant. Si és, en quinze anys, el millor pressupost per a la Comunitat Valenciana. Si, a més a més, és evident que algunes de les coses que hi havien pendents de sempre, que mai havien vostés exigit, com, per exemple, el deute de la Marina, doncs l'assumix l'estat.

Tot sempre és francament millorable. Però, clar, el que és absolutament indigne és no reconèixer i fer una política cínica en termes polítics permanentment.

¿Per què està en contra d'eixos pressupostos? ¿Per què està en contra d'uns pressupostos que augmenten ostensiblement la inversió a la Comunitat Valenciana? Si fa un any només, eren bons aquells que tenien 450 milions d'euros menys, ¿per què ara no són bons?

¿Per què està en contra que 740.000 persones pensionistes tinguen un suport amb el copagament farmacèutic que nosaltres ací ja hem tret? ¿O per què 103.000 xiquets estudiants valencians van a tindre una ajuda de material escolar? ¿O per què la seguretat social de les cuidadores i cuidadors tornarà a estar ahí auxiliada en la cotització a la seguretat social com Déu mana? ¿O per què estan en contra de les 15.000 persones que se beneficiaran pel subsidi dels majors de 52 anys o per l'ingrés mínim vital que afectarà 166.000 valencians? O tantes altres coses.

O, per exemple, ¿el fons de programació dirigit a l'eradicació de la violència de gènere que vostés anunciaren, però mai posaren diners? 22.000 beneficiaris directament. Eixes són les partides reals, més enllà de les inversions que hi han en estos pressupostos.

Però mire, senyora Bonig, jo crec sincerament que el problema que té en estos moments la política espanyola, entre altres coses, és que vostés han decidit finalment obrir-li les portes i fer-li un *pasillo* a l'extrema dreta. I això sí que és un perill per a la democràcia. *(Aplaudiments)*

Mire, senyora Bonig, jo sempre posaré per davant els interessos de la Comunitat Valenciana als interessos del meu partit. Sempre.

I, entre altres coses, li vaig a dir que ahir, una vegada més, vosté va mentir. Vosté va dir que davant del senyor Ábalos jo no vaig dir res del sistema de finançament. I davant del senyor Ábalos vaig dir clarament que és «irrenunciable» per als valencians la reforma immediata del sistema de finançament. *(Aplaudiments)*

Però, clar, això per a vostés és impossible, perquè vostés sempre feen el que fa un any van fer: simplement acatar. Acatar.

I, per una altra banda, dir-li, l'altre dia ho vaig escoltar... –amb això, acabe ja– vaig escoltar que pensaven arrasar una altra vegada la Comunitat Valenciana. ¿Que no van tindre prou? «¡Vamos a arrasar la Comunitat Valenciana!» No, per favor. Amb una vegada, hem tingut suficient. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

Escoltarem amb silenci la pregunta del senyor Rubén Ibáñez. Té vosté la paraula, senyoria.

El senyor Ibáñez Bordonau:

Gracias, presidente.

La letra pequeña de los presupuestos generales del estado del gobierno socialista esconde dos trampas para los valencianos. Una, una subida de impuestos de 2.600 millones para todos los valencianos. La segunda, la aportación del estado en materia de dependencia será del 17% y no del 50%, ¿verdad, señora Oltra?

Pero hay algo que no está en ninguna letra. Es la gran mentira, el gran engaño del gobierno socialista: no hay nuevo modelo de financiación.

El Consell se comprometió en estas Cortes que existirían 1.325 millones. ¿Dónde están?

El señor Soler, en junio, se comprometió a que habría una aportación extraordinaria de 1.300 millones. ¿Dónde está?

Había que condonar la deuda histórica de 16.000 millones. ¿Dónde está?

¿Y la financiación? ¿Y la aportación extraordinaria? ¿Y la deuda histórica?

Señor presidente, ¿dónde está usted? Yo se lo diré. Usted está donde siempre: socialista antes que valenciano. Socialista antes que *president*.

Por eso le pregunto: ¿por qué no ejerce de una vez de presidente de esta comunidad y se planta ante los presupuestos

generales del estado que suben 2.600 millones los impuestos a los valencianos y que no están los fondos adicionales de 1.325 millones en materia de financiación? (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ibáñez.

La resposta serà feta pel conseller d'Hisenda. Té vosté la paraula.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Sempre és molt interessant sentir al Partit Popular parlar de diners i parlar de pressupostos, sempre és molt interessant. Per exemple, és interessant observar que l'any passat eren uns pressupostos *estupendos* i enguany no ho són. Però he de dir una cosa, he de dir una cosa, miren vostés, si vostés al 9,8 d'infraestructures (*inintel·ligible*) ... fiquen els 370 milions del deute del consorci, que són finançaments i inversions fetes i no pagades, i no pagades, més el finançament de les inversions que encara no s'han fet són de molt lluny superior al fet poblacional de la Comunitat Valenciana i d'Espanya. Si això no és un canvi de paradigma, si això no és un canvi de contemplació de la invisibilitat històrica dels valencians en Espanya *apaga y vámonos*.

Per tant, que el cinisme dels que han evitat poder augmentar en 6.000 milions els pressupostos de l'Estat perquè han impedit l'augment del sostre de dèficit en 0,5 dècimes, esta mateixa gent és la que mos està dient totes eixes coses? Esta mateixa gent? Jo crec, senyories, que hem de parlar amb rigor i *desde luego* evitar que el cinisme impregne el debat d'esta cambra, per favor. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Escoltarem la pregunta que formula la diputada.

La senyora Catalá Verdet:

Gràcies.

Senyor president, senyor Soler, no se tracta... El cinisme, el cinisme és qui utilitza la bandera dels valencians i la necessitat de finançament per arribar al govern, i quan arriba al govern no fan res per la financiació dels valencians. (*Aplaudiments*) Eixe és el cinisme.

El cinisme que se troba (*inintel·ligible*) ... un comitè d'experts, un informe, una reivindicació del govern autonòmic, i després arriba, fa bandera del finançament i en este pressupost no existix.

El cinisme és qui diu el Govern de l'Estat ha de pagar el 50% de la dependència. On estava la senyora Oltra per a reivindicar els

diners de la dependència d'esta comunitat? On estava vosté i el senyor Puig per a reivindicar el canvi de model de finançament en este pressupost? On estaven vostés per a reivindicar això que li anunciaven als valencians, i és que anaven a posar 38 milions d'euros per a l'Entitat Metropolitana de Transport de València? On estaven vostés? On estan vostés hui en la seua gestió per a passar de FGV i incloure en el pressupostos l'Autòritat Metropolitana de Transport de València els diners que a vostés els correspon posar?

De qui és l'error, qui ha fallat, senyor Puig? Ha fallat vosté? Ha fallat la senyora Oltra? Ha fallat el senyor Soler? Qui no ha estat en la negociació dels pressupostos generals de l'Estat? A qui li ha faltat reivindicar la necessitat dels valencians? (*Remors*) Qui ha estat en el cinisme en esta cambra dient...

El senyor president:

Senyories.

La senyora Catalá Verdet:

...que hui no han complit.

Qui ha fallat? De qui ha sigut l'error, senyor Puig? (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Li contestarà el conseller d'Hisenda. I l'escoltarem amb silenci.

Senyor Soler, té vosté la paraula.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Perdone, senyora Catalá, m'ha deixat bocabadat, bocabadat. (*Veus*) És a dir...

El senyor president:

Un segon, conseller, un segon. Un segon.

Senyories, està contestant el conseller.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Fa quatre dies el senyor Rajoy, amb l'ajuda del senyor Ribera, van aprovar uns pressupostos en què se'ns donava d'entrada, de fet gràcies a Ciudadanos que va augmentar en 10 milions, cap partida sobre el Transport Metropolità de València, cap, ni una, zero. Però és a que a més en tot lo demés el Consorci

de la Marina fa, quants anys fa que s'havia d'haver pagat el deute? Quants anys fa? És que de vegades sembla mentida que se diguen estes coses, no? Quants anys fa que el sistema de finançament autonòmic havia d'haver-se resolt! Tota la legislatura del senyor Rajoy! I què va fer el senyor Rajoy? Mirar cap a un altre lloc. *(Aplaudiments)*

Però de veritat és que a mi em sufoca pensar el cinisme del Partit Popular que ha estat governant vint anys i que mos ha deixat als valencians en la cuneta del finançament i de totes les reivindicacions.

Perdó, i el president Sánchez ho va dir, no ara, ho va dir en juliol, ho va dir en juliol: no tinc capacitat en el Congrés dels Diputats *(veus)* ...

El senyor president:

Senyories, senyories, per favor. Senyories, per favor, que està en la resposta el conseller. Té l'ús de la paraula el conseller.

Disculpe la interrupció.

Té l'ús de la paraula el conseller d'Hisenda. Finalitze vosté, senyor conseller.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Va dir que amb l'actual composició del Congrés dels Diputats era molt difícil en el temps que quedava poder tindre un nou sistema. Però va dir una cosa molt important, que l'està practicant, que mentrestant anem a tindre tota una sèrie de gestos reals d'ajuda *(veus)*...

Escolte, president, açò és impresentable! *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Senyor conseller, finalitze vosté. Jo no m'atrevisc a qualificar-ho.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Sí, jo sí.

El senyor president:

Els demane respecte i silenci per a tots els oradors.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Jo sí, són uns impresentables, no se pot debatre aixina, no se pot debatre aixina. *(Veus)*

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

(Inoïble)

El senyor president:

(Aplaudiments) Senyories, continuem en la sessió de control.

I ara en la pregunta que formula el síndic del Grup Parlamentari Compromís al president del Consell.

Escoltarem la intervenció del senyor Ferri, síndic del Grup Compromís, amb silenci. Quan vosté vullga.

El senyor Ferri Fayos:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyor president, hui des de Compromís volem conèixer la valoració del Consell de les últimes informacions que apunten que el govern central ha renunciat finalment a reformar el sistema de finançament. Un sistema de finançament que ens castiga i que no ens deixa millorar encara més en educació, la sanitat, la dependència, les polítiques de vivenda, de medi ambient o les polítiques industrials i ocupació.

Podíem dir sense enganyar-nos que en este tema el govern central no ha tingut mai una posició clara. Ja va començar els primers dies de mandat responent-li al meu company en el Congrés, a Joan Baldoví, que no tenien pensat modificar el sistema de finançament. Després, davant la indignació que vam mostrar, es va canviar la versió, s'anava a intentar. I ara es torna a canviar de versió i es descarta la reforma del sistema de finançament, segon expliquen, pel calendari electoral de s'acosta. I és una gran decepció, no per a mi, no per a Compromís, sinó per a tots els valencians i les valencianes, perquè la feina tècnica ja està feta, perquè el nostre posicionament és clar, perquè totes les comunitats autònomes ja han manifestat el seu posicionament. L'únic que falta és que faltava quan manava Rajoy, que el govern central pose damunt la taula la seua proposta política per a reformar el sistema de finançament caducat.

I mentre esperem, si realment creuen que no hi ha temps, el que han de fer és ser valents, ser justos i incorporar als pressupostos generals de l'Estat un mecanisme compensatori temporal. Si som un cas singular, necessitem solucions singulars.

Senyor president, en estes Corts vam aprovar de forma unànime una agenda valenciana molt concreta i molt clara. Volem una reforma immediata del sistema de finançament, volem que se'ns paguen els més de 20.000 milions d'euros que ens deuen per dèficit acumulat i volem unes inversions dignes superiors al 10,7% del nostre pes poblacional per compensar el dèficit inversor dels últims anys.